

(המשך מעמוד 11)

הים כי מהעז עשוי לצאת מתוק, וכי מהתקרית החמורה עם ארצות-הברית הם עשויים להרחיק דבר אחד: סילוקו של שמעון פרס מעמדו במשרד הבטחון, מבלי שהדבר יראה כנקמנות אישית.

★★★

סגן השר המתגונן

מאחר שפרס עצמו הכחיש בכל תוקף ככאלו הוא או אחד מאנשיו הדליפו את הידיעה לשגב ובן-פורת, החליטו אשכול וגולדה לבחור באמצעי קיצוני. היה זה אר-תו אמצעי ששמעון פרס והחוגים שהוא מייצג דורשים לבירור מקרים כגון זה: ועדת חקירה משפטית.

כך פורסם לפני שבוע ברשומות הצוהר ממנה ועדת חקירה, מהסוג שבן-גוריון ר-פרס תובעים לחקירת הפרשה, כדי לחקור את עניין ההדלפה, "ששירטומה עלול היה לגרום נזק לענייני המדינה".

לחברי ההעדה מונו שמואל בגדור, משנה למנהל הכללי במשרד ראש-הממשלה; גבי ריאל בך, סגן פרקליט המדינה וצבי אהרונ, לשעבר קצין לתפקידים מיוחדים במשטרת ישראל.

ועדת חקירה זו רשאית בתוקף כתב הסמכתה לחקור בשבועה כל מי שתמצא לנכון, כולל חברי ממשלה. רק אם אחד הוצא מחוץ לסמכויותיה למרות שהביע את נכונותו להחקר: ראש הממשלה לוי אשכול.

פקודת ועדות החקירה מאפשרת להעדה מעין זו לחייב עדים להעיד בשבועה ול-השיב על כל שאלה שישאלו, מלבד אם התשובה עלולה להפגיל אותם עצמם.

עד כה העידו בפני ההעדה גולדה מאיר, אבא אבן, שמעון פרס, מנהלי משרדי ראש-הממשלה, החוק והבטחון, סגניהם ועוזריהם. כמו כן נחקרו שישה עתונאים: ישעיהו בן-פורת ושמואל שגב, מפרסמי הידיעה שהודלפה; אריה דיסנצ'יק ממעריב ודב יודקובסקי מידעות אחרונות, בתוקף היותם העורכים האחראיים של עתונים אלה; אריה צימקו מידעות אחרונות ויוסף חריף מ-מעריב - שני הכתבים המדיניים של עתון-נים אלה, המספקים להם את הידיעות ממש-רד החוק וממשרד ראש הממשלה.

מטבע הדברים הוא, שידעות מסוג זה ידועה שהודלפה, נמסרות למערכות עלידי שני כתבים אלה, אולם הפעם התברר כי ה-ידועה שבתחום הכיסוי שלהם לא הגיעה דרכם.

אחרי שחקירת השרים וחקירת פקידי הממשלה לא הביאה לגילוי מקור ההדלפה, ניסתה ועדת החקירה לגלותו על-ידי חקירת שתי וערב של העדים. לפי צורת החקירה נראה היה שהוברר כבר שהידיעה הודלפה מתלאביב ולא מירושלים, אולם הוועדה היתה צריכה לברר מי האיש שמסר אותה לשני הכתבים לבאותו פרק זמן.

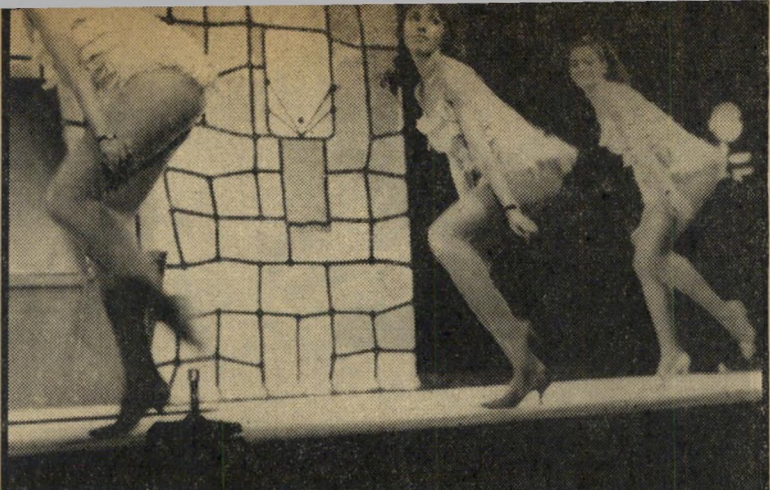
שגב ובן-פורת השיבו לכל השאלות ש-שנשאלו. ניכר היה שהוועדה מצוידת בחומר רב על מגעיהם וקשריהם. בין השאר כלל חומר זה ידיעות על שיחות טלפוניות ש-ניהלו בימים שסביב ההדלפה. רק על שאלה אחת סירבו הכתבים לענות: ממי קיבלו את הידיעה המודלפת?

בהסתמך על העקרון של האתיקה ה-עתונאית, לפיו אין עתונאי מגלה מקורות אינפורמציה, הצהירו הכתבים שהם נכונים ללכת למאסר ובלבד שלא לענות על שאלה זו. הם לא היו צריכים לחשוש, שכן ספק רב אם הוועדה תשתמש בזכות השמורה בידה להאשים את הכתבים בסירוב למסור עדות בפניה, גם אם זו אינה עשויה להפי-ליל אותם.

כתוצאה מכך נראה שהוועדה לא תוכל לסגור חומר ראיות מספיק שיאפשר להצי-ביע על אדם מסוים ולומר: זהו המדלף! הוא חסתפק כנראה במסקנות כלליות וב-המלצות לגבי העתיד.

אותה שעה סרחו חוגי פרס, שהחשדות הוספו אליהם, להחזיר גירסה אחרת על פרשת ההדלפה. לפי גירסה זו נפל פרס במלכודת שהוטמנה לו. היה זה דוקא אחד מאנשי אשכול, כך אומרת הגירסה, שהדליף את הידיעה, מטר אותה במתכוון לעתונאים הידועים כאנשי פרס, כדי שיוכלו לתלות את אשמת ההדלפה בפרס. כך ניסה סגן-שר הבטחון להתגונן בפני החשדות, לחשוף-טולם כחנת וזון להדיחו.

גירסה זאת נראית מגוחכת. שכן אין מקום להגיון בכך שאחד מאנשי אשכול היה מוכן לפגוע באינטרסים חיוניים של המדינה, לסכן את היחסים עם ארצות-הברית ולסכן את אשכול וגולדה בסכסוך דיפלומטי - וכל זאת רק כדי לפגוע בשמעון פרס.

צעירה אמריקאית שוכנה עלה בשמי הריקוד - מכריזה:

להצגה אין להצליח בעסקים ללא חאמץ. היא ירבה שם לצורה של האם, כששתי הנשים חרות לגורלו. גיורא גודיק יעץ לה לא פעם להפסיק את יחסיה עם שמוליק, אך גיורי ניסתה להעמיד פנים של לא-איכפתיות. באותה תקופה נראתה כעליונה. אך נראה ש-המשפט - ובעיקר פסק-הדין - הרס משהו בתוכה. היא הורידה 4 קילו ממשקלה.

★★★

לפני שהיא נוסעת לאמריקה, היא מוכנה להסביר לארץ למה היא לא טובה בשבילה, ולמה היא עוזבת אותה: הייתי כאן שלוש שנים, כי הכרתי את שמוליק והוא שיכנע אותי להישאר כאן. כשהכרתי אותו, הוא היה נשוי. אחר כך, לאחר שלושה חודשים, הוא התגרש. שנתיים שלמות היינו מאושרים, עד שהוא תפס את הגיוק לנסוע לפאריז. לא נסעתי אחריו, כי הרגשתי שהארץ היא

הה.

הם נוסעים בקירבה רק הרגשה של כשבויעים נשפט שמוליק לתשעה חודשי אשמת הוצאת כספים בטענות-שווא. א הוציא, כביכול, מאשה אמריקאית שהבטי

הרקדנית הראשית

גיורי כץ מופיעה כרקדנית ראשית בהצגה אין להצליח בעסקים בלי להתאמץ, באלהמברה. גיורי מופיעה שם לצידן של רקדניות מקצועיות, למרות שלא למדה מעולם ריקוד.

כל הגברים הישראלים אומרים שגיורי כץ היא כחורה יפה מאוד. אבל לגיורי זה לא איכפת. היא לא אוהבת את הגברים הישראלים. היא אוהבת רק את שמוליק. הגברים הישראלים מגעילים אותה, כי הם לא גינטלמנים, הם בוגדים. איך היא יודעת? היא היתה שלוש שנים חברה של אחד מהם, של שמוליק קראוס. היא יודעת. עכשיו, לאחר שראתה בדיוק מי הם ה-ישראלים, אחרי שהחליטה שהם לא בשבילה, היא עוזבת את הארץ וחוזרת לאמריקה. שמוליק, החבר שלה, אולי יבוא לשם אחריו. אחרי שהוא יגמור להתחתן. גיורי נולדה בפנסילוניה, באמריקה. האבא

נשבר לי מן הארץ!

למרות ההצלחה הגדולה שיש לה בארץ, היא אינה מרוצה. מה יש לה כאן מכל ההצלחה הגדולה הזאת? כלום. שם באמריקה, יהיה לה אוטו, יהיו לה שמלות. ואולי, אולי, יהיה לה שמוליק. אם ירצה.

★★★

בעת משפטו של שמוליק קראוס בבית המשפט המחוזי, בו הואשם בהוצאת כספים בטענות-שווא ונשפט לבסוף לתשעה חודשי מאסר, נראתה גיורי בכל הישיבות, למרות שכאותם הימים נערכו החזרות האחרונות

שלה הוא בעל חנות לחלקי מכוניות וטל-ביזיה. האחות הצעירה שלה היא אמא לשתי בנות, והיא לבדה עדיין רווקה. אין לה לא

בעל ולא ילדים ולא חלקי מכוניות וטלביזיה. היא הגיעה לארץ עם קבוצת הבונים. שלחו אותה לקיבוץ אורים בנגב. היא היתה שם שנתיים, החליטה שהארץ היא לא בשבילה, וחזרה לאמריקה. היא היתה שם שלושה שבועות. החליטה שאמריקה היא לא בשבילי לה, וחזרה לארץ. היא היתה כאן שלוש שנים. עכשיו היא החליטה שהארץ היא לא בשבילה. היא עומדת לחזור לאמריקה.

במשך שלוש השנים האחרונות, אותן בילתה כאן, היא גילתה את שמוליק ומצאה שיש לה כשרון. בהתחלה היא היתה פקידה

עם שמוליק

במשך שלוש שנים ניהלה גיורי רומן ממושך עם שמוליק קראוס, מלווה בניסיון התאבדות ומכות. אך גיורי מצהירה כי אינה אוהבת את הגברים הישראלים, וכי